

Abstrakt: Práce vychází od otázky, zda a v jakém smyslu rozdíl mezi “prostými” a “díličími” výpověďmi změny (tj. výroky o “vzniku” na jedné straně a “stávání se” na straně druhé) poskytuje spolehlivé vodítko k porozumění skutečnosti. Zaměřuje se nejdříve na metodologické předpoklady Aristotelovy přírodní filosofie a vědy, především na jejich vztah ke každodennímu jazyku. V dalším kroku je položena otázka, zda a jak si obecné závěry o charakteru každé změny učiněné ve Fyzice podržují svou platnost také pro každou změnu (tj. pro změnu “prostou” a pro změnu “díličí”) zvlášť. Závěrečné dvě kapitoly se pak zabývají některými důsledky, které ze snahy být práv jazykové distinkci mezi “prostými” a “díličími” změnami vyplývají pro Aristotelovo pojetí přírody: především charakterem látky a kruhovostí změn.